

شهرهای ایران به خصوص در شهرهای جنوبی کرمان ضرورت ذخیره آب را برای مواقع کم آبی الزامی ساخته بود. این آب انبار می تواند مانند آب انبار علیمردان خان پسر گنجعلی خان در کرمان در صورت مرمت مورد توجه جهانگردان قرار بگیرد. می توان گفت که آثار تاریخی سیرجان در مقایسه با ابنیه تاریخی شهرهای پرگردشگر چیزی کمتر ندارد

اما مسئولان فرهنگی شهر از اداره میراث تا آموزش و پرورش اگر نشانی آن را نمی دانند و علاقه مندند برای حفظ آن و تعیین کاربری و استفاده ی جدی از آن کاری کنند، نشانی آن در دفتر نشریه محفوظ است و در صورت تمایل آدرس را در اختیار مسئول دلسوز مورد نظر خواهیم گذاشت.

تاریخی و ملی نداشته ی خودشان گره بزنند و هم البته از راه جاذبه ی گردشگری آن بهره مالی ببرند.

وارث آنتیکی هستیم که قدر و ارزشش را نمی دانیم. به همین دلیل نیز از دادن نشانی دقیق آن معذورم زیرا از پاتوق بیابانی شدن این آب انبار و تخریب عمدی انسانی آن بیم دارم.

این آب انبار شاید در زمان خود یکی از معتبرترین آب انبارهای شهر در عصر خود تلقی می شد. قسمت های عمده بنای این آب انبار عبارتند از: منبع ذخیره آب، پوشش منبع، بادگیر و هواکش، راه پله و پاشیر، سردر تزئینی است

در زمان های گذشته کمی میزان بارندگی و فقدان آب های سطحی در

اما سالم ماندن سقف گنبدی و آجری این آب انبار سیرجانی خود موضوعی است که نشان از دقت دقیق محاسباتی دارد و ثابت می کند که چگونه بدون دخالت دست انسان، تخریب های طبیعی کمترین آسیب را به گنبد بیرون زده از زمین داشته و در عین حال منبعی برای جمع آوری بارش های موسمی بوده و در دل خود آب نگه داری کرده بدون آنکه از آب جمع شده آسیب و گزند ی به پایش وارد آید!

خلاصه که یک شاهکار علمی از پیشینیان مان است و به آن بی توجهی کرده ایم. آن هم در عصری که کشورهای همسایه آرزوی داشتن چنین چیزهایی را دارند تا برونند به نام خود ثبت بدهند و افتخار بین المللی دانش آن را به هویت

